

Tam ... kjer se rodi pesem/glasba

PESMI DIJAKOV 2. IN 3. LETNIKA PROGRAMA
GIMNAZIJA (BC NAKLO)

Tam ... kjer se rodi pesem/glasba

Pesem nam poda roko, ko nam je najbolj hudo.

Pesem skače z nami, ko nam je najbolj lepo.

Pesem nas boža in objema, ko smo sami.

Pesem nas povezuje, ko so prijatelji z nami.

Kje se torej pesem rodi, da nas nikdar ne zapusti? Dijaki 2. M in 3. M so to že ugotovili. Po prebiranju njihovih pesmi, boste odgovor na vprašanje našli tudi vi.

Špela Camlek, profesorica slovenščine

*Na željo dijakov so avtorji pesmi podpisani le z začetnicami svojega imena in priimka.

Tam, kjer se rodi pesem

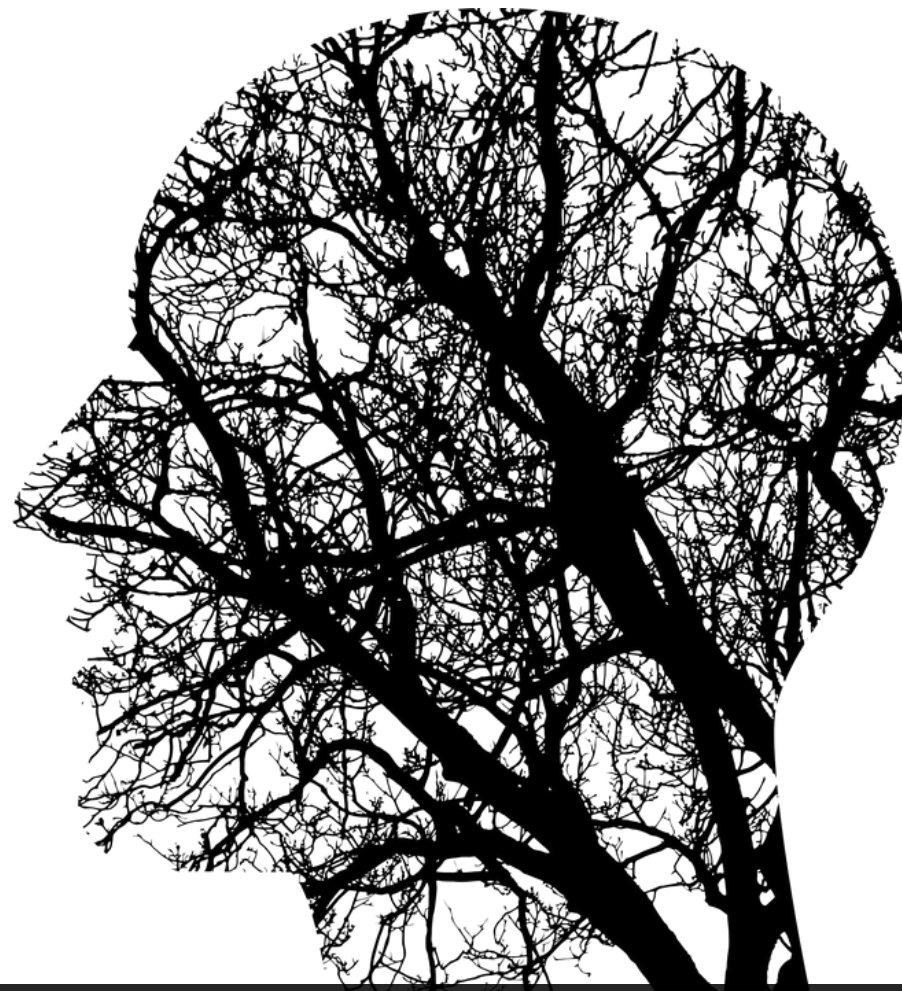
*Nova pesem kot čebela zabrenči
in kot ptica prileti
v pesnikovi glavi.*

*Tam se namesti
in zasmrči,
dokler se prerimnjena ne zbudi
v pesnikovi glavi.*

*Ko svinčnik papirja se dotakne,
se ta pesem prerodi,
da vse bralce od veselja premakne
v pesnikovi glavi.*

*Pisalo po papirju leti
in pesniku v mislih slavo trosi
v pesnikovi glavi.*

AM

ZADNJE ŽALOVANJE

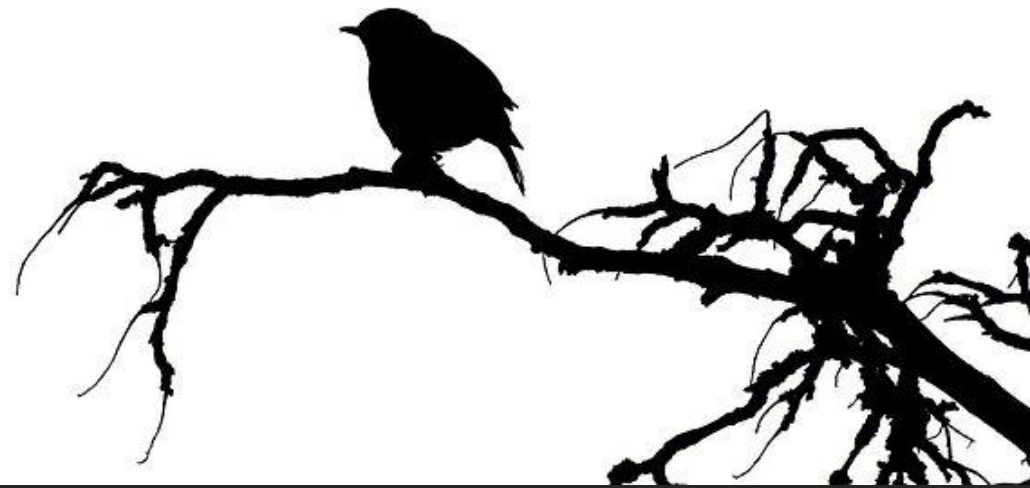
*Nocoj, oh, nocoj!
Nocoj opazovala bom lune svetlobo,
neba črnobo,
zvezd belobo.
Nocoj, le nocoj ... želela si bom,
da bi bil tu z menoj.*

*Nocoj poslušala bom potoka žuborenje,
sosedovo govorjenje,
ptičje žvrgolenje.
Nocoj, le nocoj ... želela si bom,
Da bi bil tu z menoj.*

*Nocoj, ovita v samoto.
Sama, le z mislijo na tebe,
pretrpevala bom žalosti gmoto
in preglasila samoto sebe.*

*Brez mojega poznanstva,
brez nikogaršnjega izgnanstva,
zapustil si nas,
zato se le še nocoj vrni k meni v vas.*

AI

ON

NEKEGA DNE, KO SEM PRVIČ ZAGLEDALA TE,
SEM SE DO UŠES ZALJUBILA VATE.
ČE BI LE VEDEL, KAJ PODI SE MI PO GLAVI,
ČE OPIŠEM OBČUTEK JE TAK, KOT DA ME NEKAJ DAVI.

V ZAČARANEM KROGU Z MISLIMI NATE SE VRTIM
IN SANJAM O TEM, DA NEKEGA DNE S TEBOJ ZAŽIVIM.

TI SI KOT GLASBA, KI ME RAZVEDRI,
A HKRATI V MENI NEVIHTO VZBUDI.
SI KOT ZVEZDA, KI NA NEBU SVETLO SIJE,
JOJ, KAKO HITRO MI SRCE BIJE!

TUDI, KO MI JE BILO NATE PREPOVEDANO MISLITI,
MI NISI IZ GLAVE MOGEL IZGINITI.
NE VEM, KAJ NA TEBI TAKO POSEBNO JE, ČAR?
VEM SAMO, DA MI JE ZATE ZELO ZELO MAR!

OH, TA ŽELJA PO TEBI JE NEOPISLJIVA IN STRASTNA,
VERJETNO SEM ZARADI OBUPA SLIŠATI KOT SLIKAR BREZ
PLATNA.

UPAM, DA NEKEGA DNE BOŠ SAMO MOJ,
NI TREBA, DA JE TO SEDAJ TAKOJ,
LAHKO PA ZAČNEŠ S TEM, DA MI REČEŠ OJ!

PM

Tam kjer se rodi pesem / glas

Neki mi razlaga
Ne štelkam k njen
nov telefon
Prouzedele bom ti neki
povedov
Nam ti bonta kuprou
Sam nam ti koutra jemou
Zaenkrat bolsa tretina
koker pou sele bo
Da glavo name pa prau
da noben ponster ni bol
Dam neve kaj bo pol ko
žou me ne bo
Težke misli
Zraven ždi pa gloda
jabuk
Peske slisim

Žjutrej zvem da se v
sosedujo sobo od postle
"cvil" "cvil"
deske sliši
Whoah bevske sliši

MB

TI SI VSE

Ne vem, kje pesem naj začnem,
zaprem oči, zagledam te,
tam pod lipo sedela si,
čakam tvoj pogled, da me umiri.

Verjel sem, da ljubezen se zgodi
sama od sebe brez skrbi,
a ko zbudil sem se iz sanj,
je tvoj del srca že bil oddan.

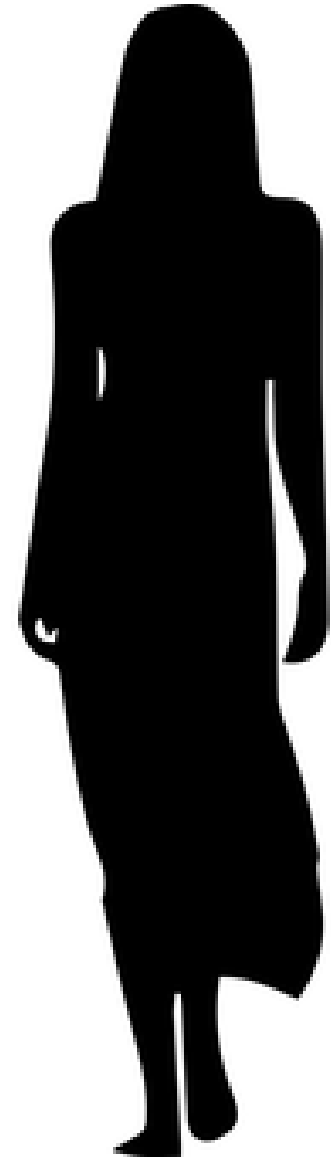
(Refren)
Dokler bom živel,
ti boš v mislih mojih zmeraj,
le tebi bom pel,
četudi sem s tabo bil še včeraj,
ker ti si dekle, ki zmešalo me je,
in si kot sonce, ki v vsakem jutru zbuja me.

Tisti časi šli so mimo
in si pojem to melodijo,
ti pa v meni si ostala,
oba takrat sva se čisto prebrala.

(Refren)
Dokler bom živel,
ti boš v mislih mojih zmeraj,
le tebi bom pel,
četudi sem s tabo bil še včeraj,
ker ti si dekle, ki zmešalo me je,
in si kot sonce, ki v vsakem jutru zbuja me.

Ker ti si dekle, ki zmešalo me je,
in si kot sonce, ki v vsakem jutru zbuja me.
Ker ti si vse.

AČ

MOJE DEKLE

Tam na Dolenjskem ujeto je moje dekle,
jo virus presenet', ki mlati po svet.

Odtrgal daleč od me.
Zdaj slišim njen glas
in vidim njen obraz.
A dotika dlani mi nič ne nadomesti!

Zdaj čakam le dne, ko smel bom it do nje,
ko govorec Kacin mi dal pooblastil.

Odtrgal jo daleč od me.
Zdaj slišim njen glas
in vidim njen obraz.
A dotika dlani mi nič ne nadomesti!

Preklet bodi covid presneti,
ker brez pooblastil lomastiš po sveti.

Odtrgal s'jo daleč od me.
Zdaj slišim njen glas
in vidim njen obraz.
A dotika dlani mi nič ne nadomesti!

DR

Veš, da je slabo

Veš, da je slabo,
ko porabiš cel dan, da se zbudiš,
le da je čas, da zaspiš.

Veš, da je slabo,
ko imaš produktiven dan,
le da se zbudiš iz svojih sanj.

Veš, da je slabo,
ko nimaš motivacije.

Veš, da je slabo,
ko živiš za zaklenjenimi vrati.

Veš, da je slabo,
ko je nasmeh redkejši od žalosti.

Veš, da je slabo,
ko solze pridejo v tišini, brez zvoka.

Veš, da je slabo,
ko notranja ura neha delati.

Vem, da je slabo.

RANE

Ne čutim več v duši stiske in napetosti,
ta končno se je vdala v meni vsej obupani.
Še ognja, ki iz nje me dolgo žgal je, ni.
Napočil čas je strašne otopelosti.

Kri stekla prek zapestja je v dokaz, da še živim.
Solze rdeče iz duše umrle bolečino odnašajo;
rokavi dolgi vedno zvesto brazgotine skrivajo.
Nemara je le to način – s fizično bolečino psihično utopim.

Kam je šla vesela punčka z upajočimi očmi?
Kam šla je iskrica, zakaj trpljenje seva iz pogleda?
Izkopat iz brezna tega ni mi pomoči.

Rane nosijo preteklost, služijo v opomin,
da kakor koža se čez čas poceli tudi duša,
a zabrazgotinjen ostane vekomaj spomin.

KAB

KJE SEM?

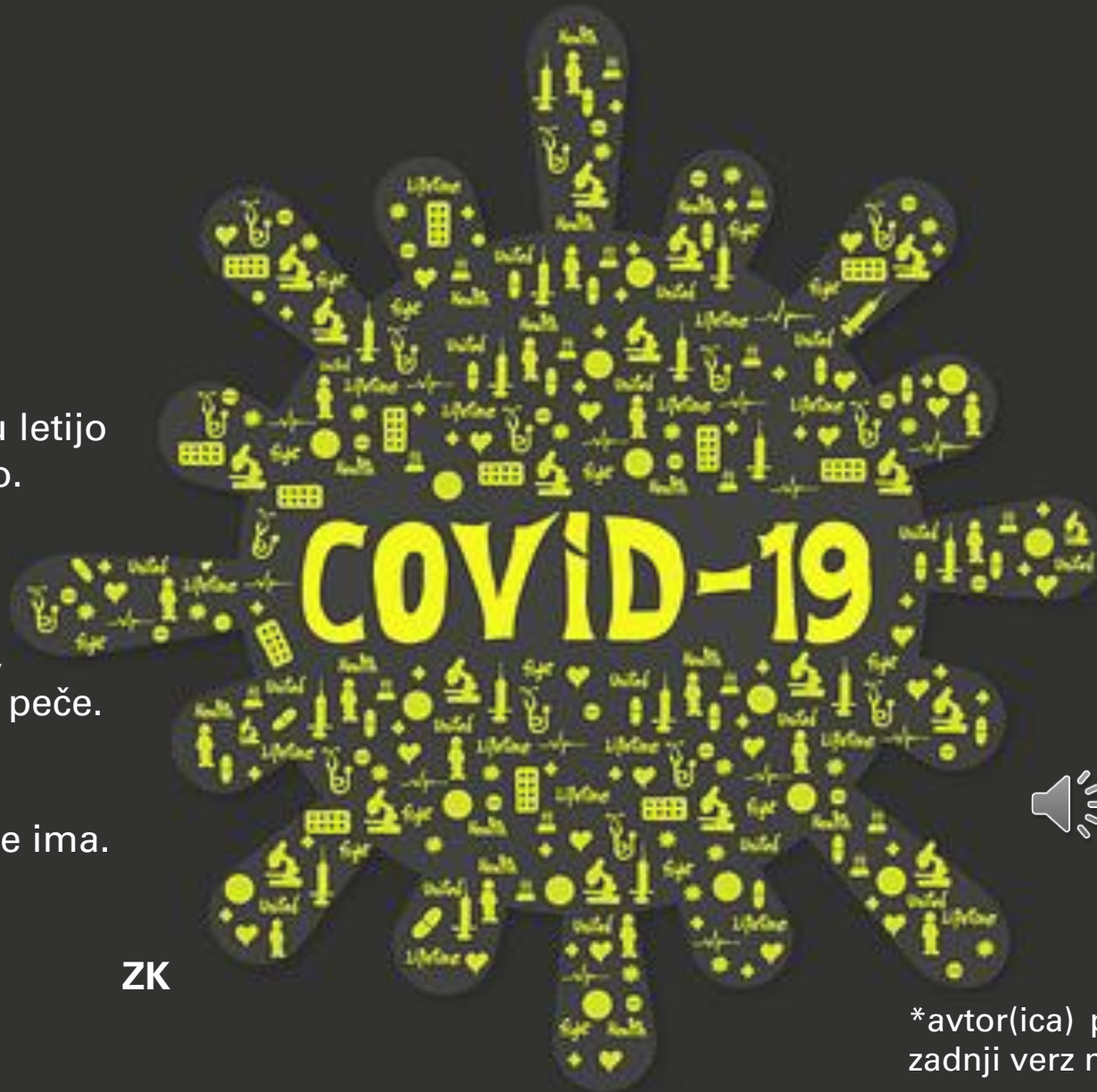
Kaj naj še naredim?
Cele dneve le še preležim
in ponoči nič ne spim.

Kune me morijo,
ko sem in tja po podstrešju letijo
in se ob tem sladko smejiyo.

Karantena vse je obrnila
in nas same je pustila.
Komaj čakam, da se izteče,
saj že glava od samote me peče.

Zdaj zaprta sem doma
in v lasti šola na daljavo me ima.
S prijatelji se nič ne dobim
in le še umreti si želim.

ZK

*avtor(ica) pesmi odraslim bralcem sporoča, da zadnji verz ni mišljen dobesedno

PIŠEM

Zlahka pokažem svoj lažni obraz,
težje razgalim svoje srce.
Kako naj razkrijem svoj pravi jaz?
Nemogoče je, ne gre.

A najbližje temu je pesem,
čutim, razlijem na papir,
vseh dvomov takrat se otresem,
v meni zavлада prijeten mir.

Pišem o jezi, o hrepenenju,
pišem čisto vsakdanje stvari,
pišem o nočnem bedenju,
pišem o luknji v meni, kadar te ni.

Zatopim se v svoje misli,
svet okoli mene spi.
Ko razjasnjeni so vsi nesmisli,
v duši se spokojno zdi.

Sanjam posmrtno glasbo

Ko bom le prah svojih kosti,
z železnim oklepom pod zemljo bom čakal,
razmišljal o svoji kratki preteklosti,
poslušal nežno jokanje iznad tal.

Bom slišal glasbo še kdaj,
tako kot sem jo nekoč?
Le zvonovi mi zvonijo zdaj,
ko navajam se na svojo breztelesno nemoč.

Slišim nežno šumenje,
ki odmeva po stenah mojega prašnega zapora.
Pogrešam jutranje bujenje,
začela se je moja večna nočna mora.

Iz oči kaplje prodrejo,
preko lica jim spolzijo,
na mojo krhko zemljo padejo,
mi brezkončno žejo potešijo.

Samo še zvoke slišim,
zadušeno petje ptic.
Sedaj za večno bedim,
nikoli ne bom dosegel vic.

Nihče me ne pride več obiskati,
moj granitni napis je prerasla trava.
Nikoli ne bom mogel zaspati,
poslušam zvoke, ki mi jih podarja narava.

OR

TAM, KJER SE RODI GLASBA

Glasba, nevidna stvar,
ki nas obdaja,
lahko nariše nasmeh,
ali potoči solzo.

TAM, KJER SE RODI PESEM

V mislih se misli povežejo,
na papirju nastanejo besede,
opisujejo mišljenje,
ki ga pesnik ubesedi.

LL

PIŠEM

Gledam, pišem,
raziskujem, rišem.
Papir si pripravim,
svinčnik,
radirka ...

Že tedne se mučim,
razmišljam,
sprašujem.

Se usedem,
pripravim,
pero nastavim,
a iz mene ne pride
nobena beseda.

MP

TAM... KJER PESEM SE RODI

Tišina v tej sobi me mori,
polna zaskrbljenih je ljudi.
Pri srcu stiska me,
ko zazrem v te prazne poglede se.

V trenutku pred obupom,
pa iz kota za zadnjim upom,
tvojo sladko melodijo zasledim
in vse mračne misli opustim.

Ne vem, če lahko bom nehala bolščati,
dokler me ne naučiš se z rimami igrati.
O, kako spokojno sam pri sebi si mrmraš,
ne zmeniš se za pusti svet okoli nas.

Nič več tiha ni ta soba,
ko vsaj večna bi bila ta doba.
O, kako lepo je gledati,
ko pesem v tebi se rodi.

ZC

NOČ SANJ

Pozno ponoči, deset do polnoči,
sedim, gledam skozi okno v temno noč.
Zvezde in luna se skrivajo za oblaki,
na nebu ni svetlobe.

Pozno ponoči, počasi padam,
moje misli plavajo in potem sanjam
o časih z lepšimi, boljšimi dnevi.

Ko bi vsaj lahko nekdo podal mi roko
in nekako rešil moje življenje.
In sonce bo posijalo takoj,
ko te sive sanje se končajo.

MZ

nesmisel

Gledam v nebo...
vidim samo nesmisel
vzdihnem in grem spat.

vč

zakaj je tako?
nimamo odgovora,
tripimo naprej...

vč

*Če uberem pot
in misli brez smeri
daljša bo tema.*

*Ko svet se odpre
domišljija zažari
in pot osvetli.*

BK

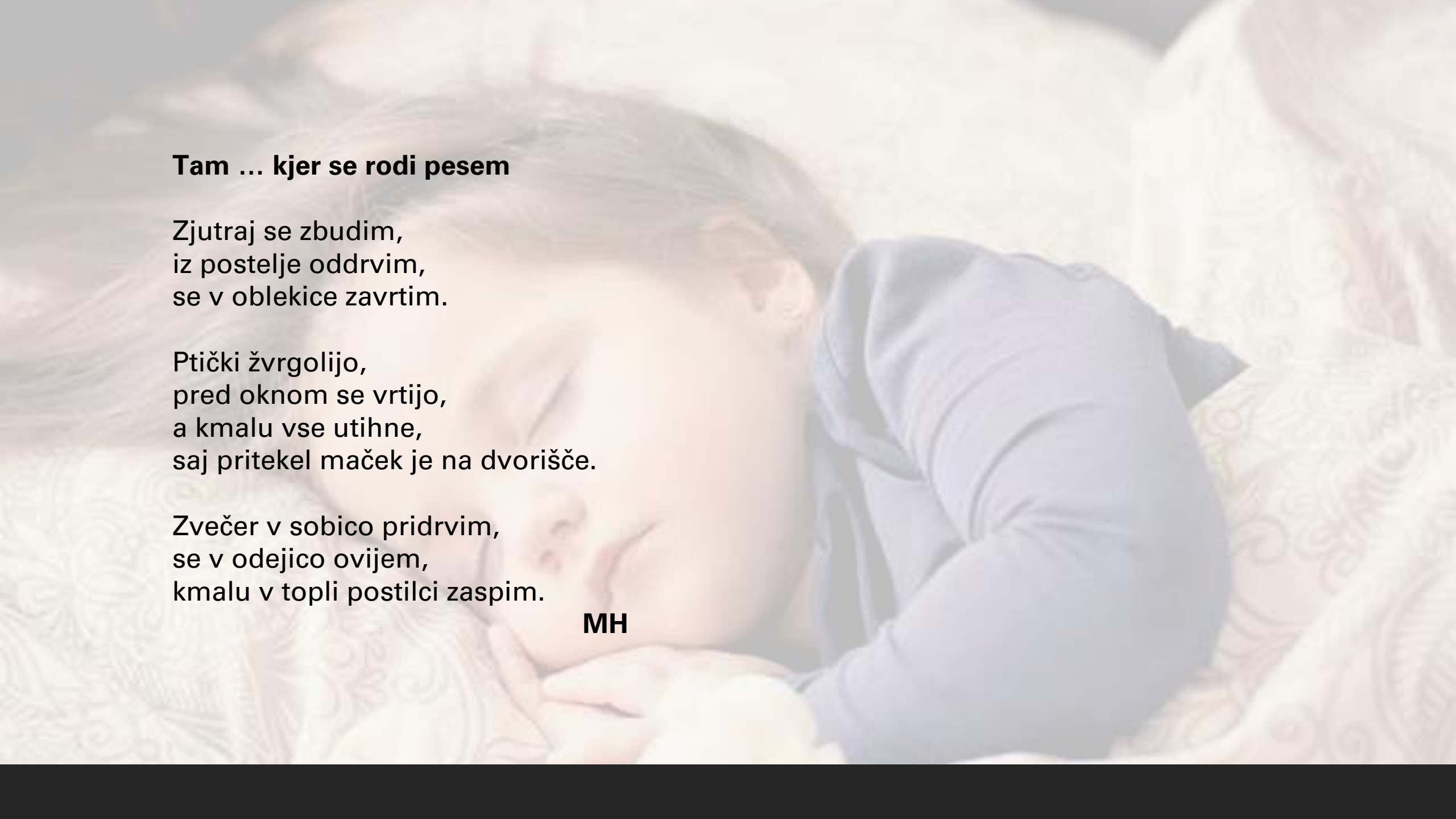

VILA IZ GOZDA

Nekega dne sem šla v gozd
in sem hodila in se izgubila.

V slepi temi
prišlo je bitje, dejalo je:
„Če bi zapela, čas ne bi bil dolg.
A prej me za roko boš prijela,
če ne te bodo drevesa vzela.“
Za roko sem ga prijela in zapela.
Doma sem se zbudila,
a poznala nobenega.

Tam ... kjer se rodi pesem

Zjutraj se zbudim,
iz postelje oddrvim,
se v oblekice zavrtim.

Ptički žvrgolijo,
pred oknom se vrtijo,
a kmalu vse utihne,
saj pritekel maček je na dvorišče.

Zvečer v sobico pridrvim,
se v odejico ovijem,
kmalu v topli postilci zaspim.

MH

TAM, KJER SE RODI PESEM

*Ptica na vejo
sedla mirno pojoč in
zaspala v noč.*

*Drevje šumi v
prebujoče se sonce,
izza obzorja.*

JH

A small brown bird with a white eye-ring is perched on a branch of white cherry blossoms. The background is a soft, out-of-focus light blue and white, suggesting a bright, sunny day. The bird is facing left, and the blossoms are in full bloom.

Tam

Tam.... Kjer se rodi pesem, glasba

Narava kliče nas
Išče pesem išče glas
V sosednjo vas

Tam... Kjer se rodi pesem, glasba

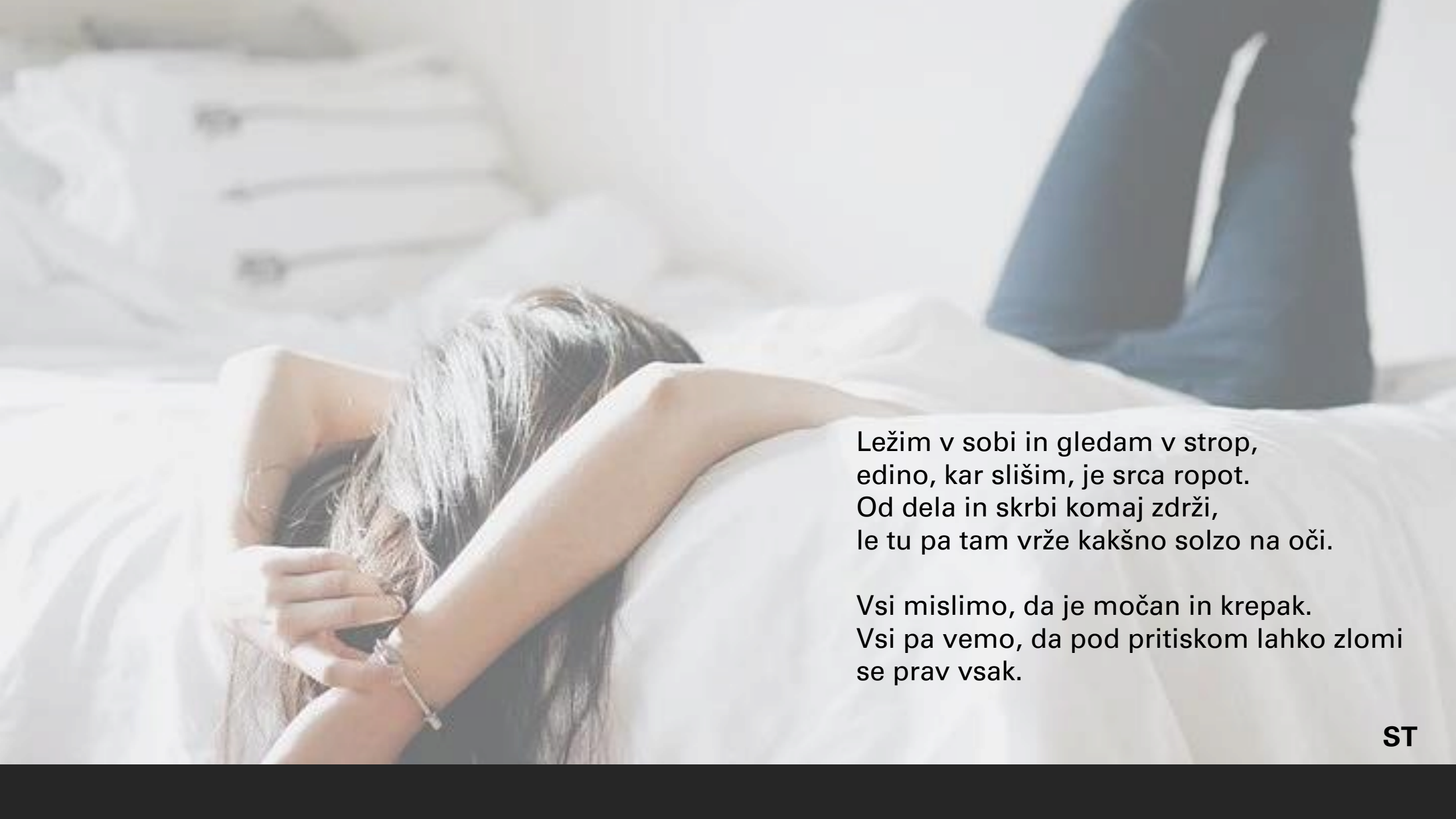
Zjutraj se zbudim
Jutranji vzhod ozrem
Ob glasu ptic na oknu

Tam.... Kjer se rodi pesem, glasba

Iščem ta navdih, a
Šlišim glas ki me miri
pesmi v mislih ni

TS

A woman with long dark hair is lying on a bed with white linens. Her arms are raised behind her head, and she is looking towards the camera with a thoughtful expression. The background is softly blurred, showing a dark-colored chair or sofa.

Ležim v sobi in gledam v strop,
edino, kar slišim, je srca ropot.
Od dela in skrbi komaj zdrži,
le tu pa tam vrže kakšno solzo na oči.

Vsi mislimo, da je močan in krepak.
Vsi pa vemo, da pod pritiskom lahko zlomi
se prav vsak.

Tam ... kjer se rodi pesem

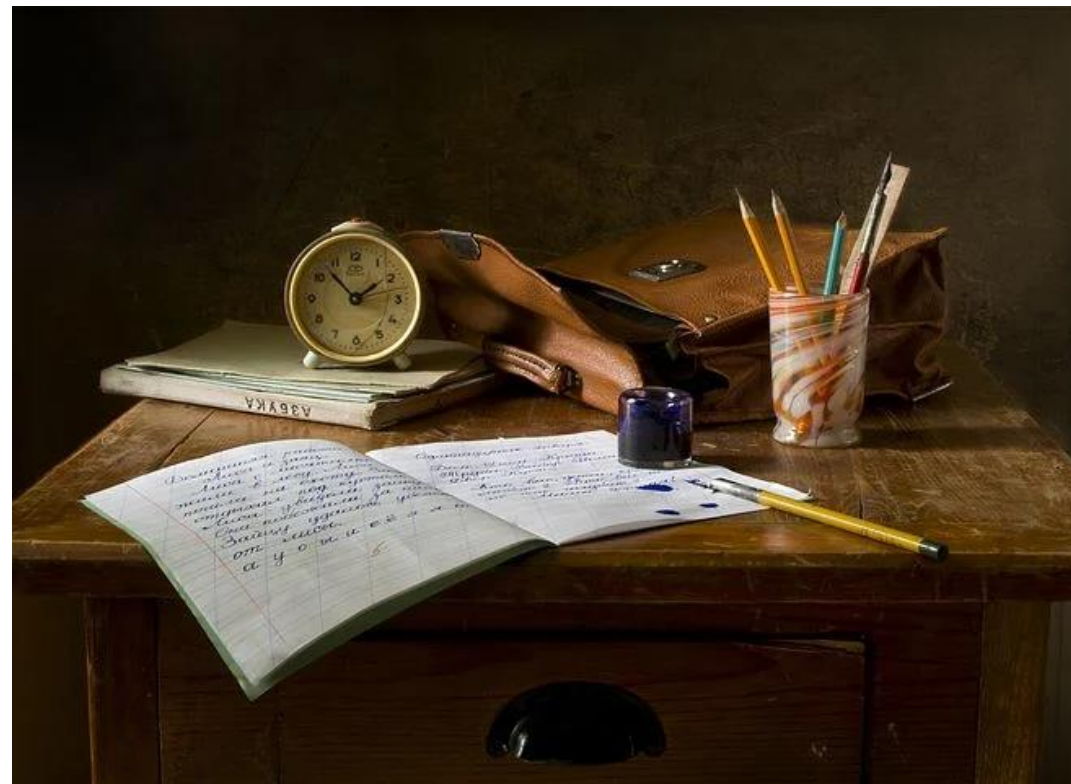
O clovek! kaj počenjaš ti,
zakaj izčrpan tu sediš.
Kdo sili te pèsniti.
Samo še malo potrpiš.

Ta jamb prav čuden je,
in res ne vem, če prav mi gre.
Prešemovo življenje pesništvo je,
le moje pa resnično ne.

Ti pesnik navdušuješ me,
O, vrba res vrhunska je,
Zavedam se, kako so težke rime.

Ta pesem sad mišljenja je,
upajoč, da boljša je od mrzle zime.
V bistvu, super kul je moje mnenje.

PB

»Tam ... kjer se rodi glasba/pesem«

Tiho slišim glas,
glas, ki v meni se rodi
in lepo doni.

Spati ne pusti,
mi po glavi se roji,
pesem zakriči!

Zdaj odprem oči,
vzamem svinčnik in papir,
v meni zdaj je mir.

JH

NAŠA DEŽELA

Dežela naša – pravi raj
in od vseh najlepši kraj!
Gore, jezera, morjé,
ni je lepše zemljice.

V radosti srce zapoje
pesem domovine moje,
saj ni lepšega sveta,
kot je tu, kjer sem doma.

Marsikdo je srečo iskal,
se na tuje je podal,
a na koncu je spoznal,
da ga svet je goljufal.

Saj nikjer ni lepše zemlje,
kamor te korak zapelje,
vedno znova vračaš se
tja, kjer je doma srce.

AS

Tam ... kjer se rodi pesem/ glasba

Tam, kjer pesem je doma,
se že od daleč pozna,
kdor ljubi slovenski napev,
je zmeraj prešerno vesel.

Pojejo pesem mladi otroci,
ko hodijo z varuško z roko v roki,
na ličkah je videti nasmeh,
saj peti pesem prelepe sploh ni greh.

Tisti, ki ve, kaj pesem mu veva,
naj še naprej veselo prepeva,
obdrži naj lepo to navado,
da pesem naša ne bi šla v pozabo.

UR

MOJA PESEM – basen

OVCE IN PSA

Živela dva

sta lepa psa.

Prvi želel je gospodarju zvest ostati
in poskušal je ovce v ogrado gnati.

Ves čas laja in bevska nad njih,
da vse ovce želijo kratek si predih.

Pa pride drugi pes na pašnik,
da videl bi kaj je ta krik.

In reče ta pes:

Hej prijatelj, kaj stresaš nad ovce svoj bes?

Jaz bom ovce v ogrado gnal,
da ne boš ti več garal!

Pa prijazno ovce ogovori:

Ve lepe, pridne, prijazne ste,
lepo vas prosim prošnjo mojo uslišite.

Pojdite v stajo to,

pa v življenju vam bo lepo.

Ta pes vas ne bo več vodil,
odslej bom jaz z vami hodil.

Zdaj jaz gospodarjev bom pastir,
vi pa boste uživale svoj mir.

NAUK: Lepa beseda lepo mesto najde.

SC

ČAR BOŽIČA

Oblečem topel pullover,
skuham si čaj,
pogledam skozi okno,
na ulici pa pravi božični raj.

Hiše na trgu so z lučkami obsijane,
ljudje pa pod kapami izžarevajo obraze nasmejane.

Po ulici hitijo,
da novoletna darila za svoje najdražje dobijo,
si med sabo vesele praznike zaželi
in nazaj v objem svojih toplih domov odhitijo.

Stojnice z dobrotami so obložene,
ki so jih cel mesec pekle pridne žene.

Čarobni prazniki kmalu bodo mimo,
se nazaj v naše domove vsakdanje življenje bo vrnilo,
da le čez celo leto bi se ohranil božični mir,
v upanju, da odžene vsak prepir.

MG

PRAZNIČNI ČAS

Bo zima že prišla med nas,
že prišel je ta zimski čas.
Pri otrocih noski rdeči so,
ko zunaj v mrazu skačejo.
Vsi čakamo že prvi sneg,
se veselimo vsepovprek.
Ko božič, novo leto bo prišlo,
zapijemo vsi prav lahko.
Da zdravja, sreče na pretek
bo v letu, ki se bliža nam,
da novo leto zaželi
nam prav prijeten dober dan.

BERAČ

Na cesti ob jarku berač star sedi,
gleda v tla in prosi ljudi.
Dajte mi malo, da najedel se bom,
star sem berač in čisto sem hrom.

Ljudje pa mimo gredo in se ne ozro!
Še bolj globoko je sklonil glavo.
Ne ozre se več v vse te ljudi,
ki mimo so šli, brezbrizni, mladi!

Milosti prosi znova ljudi.
Potem pa prišla je deklica mala,
za punčko denar je šparala.
A vse mu je dala.
V obraz se ji berač zazre,
mu solza priteče, zahvali ji se!

PMP

SRČNA POT

Hodi vedno po poti,
ki srce jo izbere.
Veter odnese skrbi,
dež vse dol spere.

Le zazri se gor v zvezde,
tam začutiš tišino,
ni ti treba iti v nebo,
da ujameš bližino.

Lahko sanje so želje
za stopinje vse lahne,
kjer ljubezen neskončno
življenje samo vdahne.

Obzorje je gladina,
pod katero je svet,
za nekatere pelin,
za druge slasten je med.

MG

LANKO SANJE SO ŽELJE
ZA STOPINJE VSE LAHNE
KJER LJUBEZEN NESKONČNO
ŽIVLJENJE SAMO VDAHNE.

TAM, KJER SE RODI PESEM

V tvoji glavi
v času brez početja
porodi se pesem

Srečen človek
s srečo v življenju
odide s srečo

MD

NEBO

Nebo je širno obzorje,
veliko kot morje,
prostrano kakor polje.
Včasih je modrozeleno,
lahko tudi rumeno.
Po navadi je jasno,
a vedno prekrasno.

KD

ŠOLA

Od osmih do ene
so naloge razdeljene.
Od osmih do ene
ocene podeljene.

So table zelene,
naloge narejene,
mi pa čakamo
samo še zvonjenje.

Same kontrolke, ocene, spraševanja,
učitelji samo še poslušajo naša jamranja.
A za nas je to
že čisto preveč znanja.

Knjige in domača branja,
polna glava tega znanja.
Naslednji dan vsak bo isti
in glava bo spet polna naših misli.

Dan se tukaj naš zaključí
in zjutraj ob osmih zopet
budilka se vključi.

UP

Poletni sneg

Skozi zid opazujem sneženi poletni dan,
na oknu visi denar meni prodan.

Proti večeru se začne daniti,
jaz pa se odločim v šolo iti.

Vsi vstopajo skozi izhod,
jaz pa grem gledat sončni vzhod na zahod.

Na nočnem nebu opazujem sonce,
in se odpravim na morje pod Ponce.

MR

Ledeno poletje

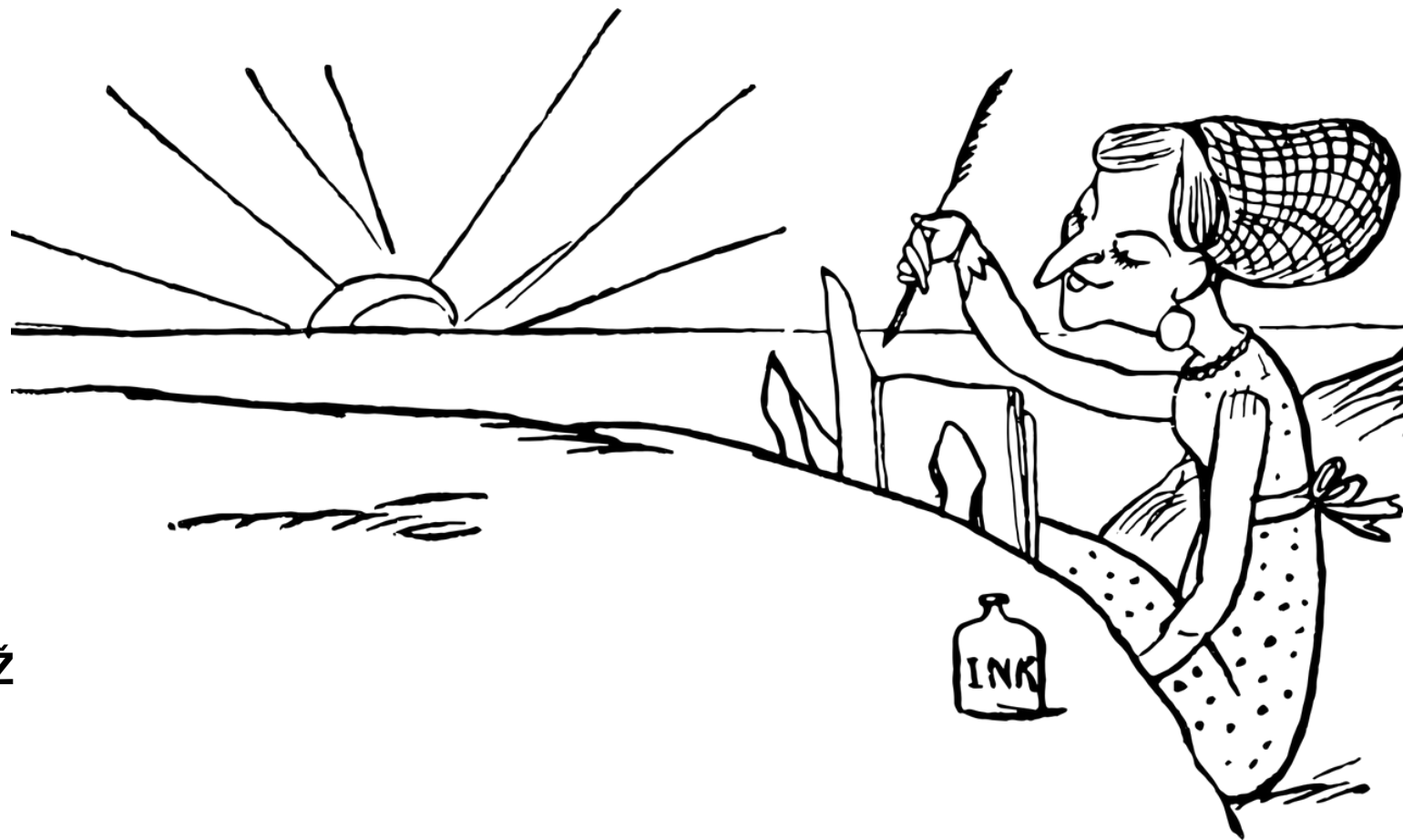
Zbudim se na decembrsko noč,
ta prvi poletni dan je res vroč.

Hodim po vodi proti trgovini,
mimo mene po cesti veslata dve Brini.

Prodajalec mi kupi slano čokolado,
ki mi pusti sladko brado.

Odpravim se na dopust,
ki traja ves avgust.

TŽ

Tam ... kjer se rodi pesem

Iz nesmisla v moji glavi pesem raste,
nekaj skupaj se sestavi, pesem raste.

Vanjo dal bi dušo svojo in otožni glas srca,
da besede mi naplavi, pesem raste.

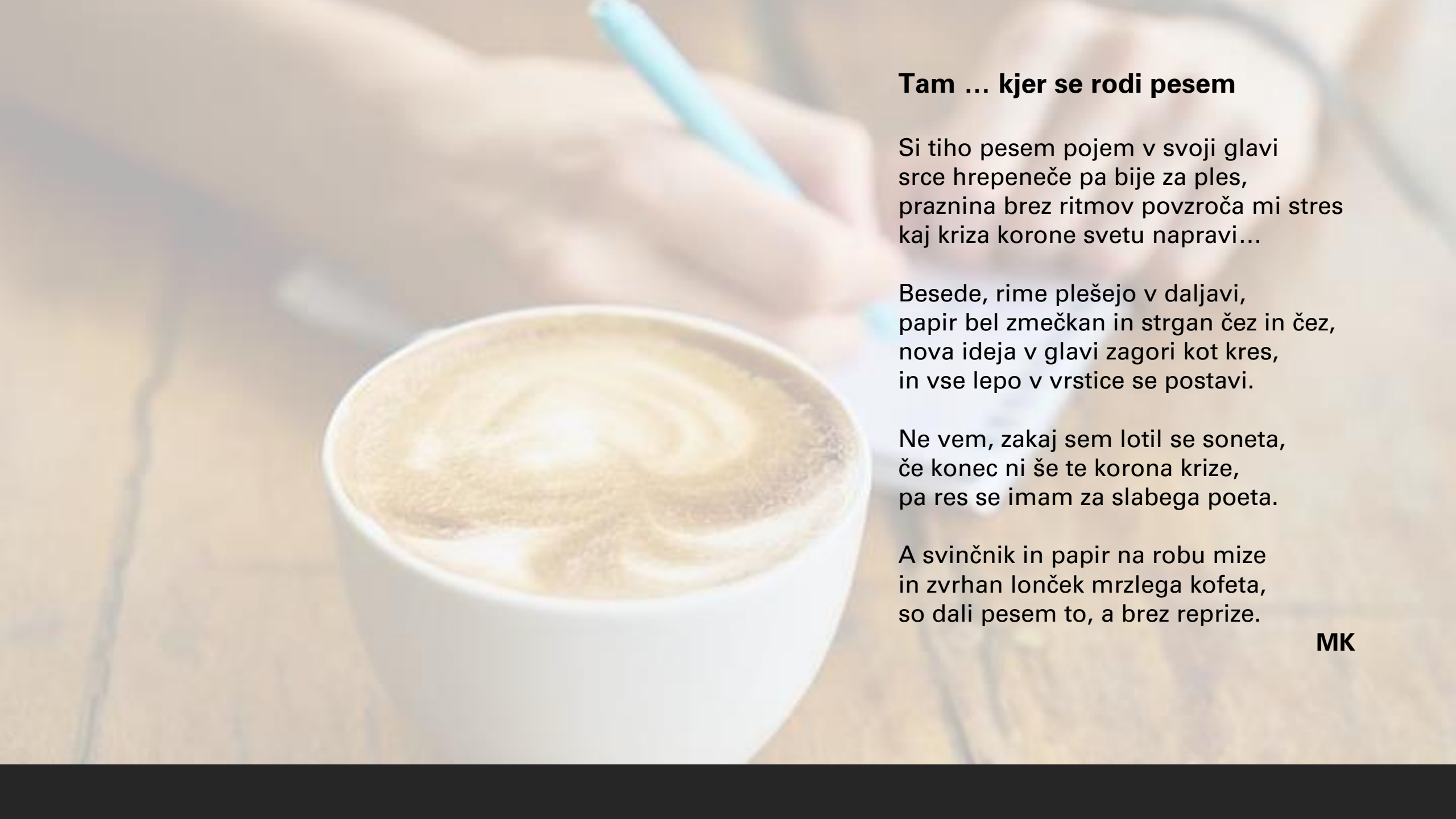
V ritmu sambe zibljejo se boki,
na nogi naredi se žulj krvavi, pesem raste.

Verzi, rime, stihi, od tega se mi meša,
a če nekaj se napravi, pesem raste.

Na papir prelijem to, kar čas mi krade,
srečen je moj um zvedavi, pesem raste.

MK

A close-up photograph of a hand holding a light blue pen over a white cup of coffee. The coffee has a golden-brown latte art design on its surface. The background is softly blurred, showing a wooden table and a white notebook. The overall mood is calm and creative.

Tam ... kjer se rodi pesem

Si tiho pesem pojem v svoji glavi
srce hrepeneče pa bije za ples,
praznina brez ritmov povzroča mi stres
kaj kriza korone svetu napravi...

Besede, rime plešejo v daljavi,
papir bel zmečkan in strgan čez in čez,
nova ideja v glavi zagori kot kres,
in vse lepo v vrstice se postavi.

Ne vem, zakaj sem lotil se soneta,
če konec ni še te korona krize,
pa res se imam za slabega poeta.

A svinčnik in papir na robu mize
in zvrhan lonček mrzlega kofeta,
so dali pesem to, a brez reprize.

MK

Tam, kjer se pesem rodi

Pesem se lahko rodi
danes, jutri, nihče čisto prepričan ni.
Pesem se rodi, brez skrbi,
rodi, ko najmanj pričakovano se nam zdi.

Kup besed v glavi mi roji,
na papir jih spraviti, same so skrbi.
Nekaterim v mezincu to leži,
ko meni misli parajo moči.

Sestavljam jo tako noč in dan,
sprašujem se al' mi gre dobr al' postran.
Ugotovim, da na dobro pot se odpravljam,
vem pa res, ne kam.

Črka za črko dela plan,
sestavlja se pesem v novi dan.
Pesem ta, pesem ona,
vsako minuto daljša je kolona.

Minili so dnevi in noči,
pesem na papirju zdaj leži.
Ponos moj cveti,
ko zaključna beseda se rodi.

PESEM

Pesem je veselje, je srca in ljubezen,
ki jo podarimo našim bližnjim. Je del srca, ki izpoveduje
na razlaga, je dobrotu otroka, je nasmeh, objem
je okus babičinih piškotov
in darila pod drevescem.

Pesem
je bolečina in
trpljenje, je jok in
neizpolnjene želje. Pesem je
žalost in je bobnenje utrujenega
srca. Hrepenenje po
boljšem in lepšem
je odtujitev od
ljubljenega in
izguba najdražjega.

Pesem je kot testo, zmes čustev, zlitih na papir. Je kot reka, ki z močnim tokom vse odnaša v pozabo, je pomoč, iskrenost, je oddih. Pesem je duša in je sama svoja oseba.

TM

PESEM

*Pesem je veselje, je sreča in ljubezen,
ki jo podarimo našim bližnjim. Je del srca, ki
izpoveduje,
ne razlaga, je dobrotu otroka, je nasmeh, objem,
je okus babičinih piškotov
in darila pred drevescem.*

*Pesem je bolečina in
trpljenje,
je jok in neizpolnjene želje.
Pesem je žalost in je
bobnenje utrujenega srca.
Hrepenenje po boljšem in
lepšem, je odtujitev od
ljubljenega
in izguba najdražjega.*

Pesem je kot testo, zmes čustev, zlitih na papir. Je kot reka, ki z močnim tokom vse odnaša v pozabo, je pomoč, iskrenost, je oddih. Pesem je duša in je sama svoja oseba.

SONET: Tam, kjer se rodi glasba

Glasba, glasba je vse, kar šumi.
To je prečudovita voda, ki kaplja,
ali pa človek, ki mumlja.
Povsod glasba lebdi.

Vsak ton se prepleta,
sploh za naša ušesa,
ta nas popeljejo v nebesa,
vprašanje je le, kaj se obeta?

Pesem je kot narava,
za vsakega je ta prava,
a na milijon pogledov drugačna.

Za vsakega drugače privlačna.
Najlepša glasba v zunanosti je,
napisana za nas vse!

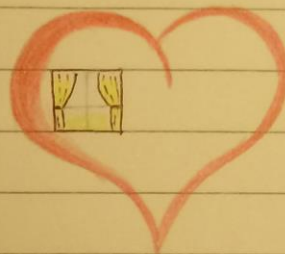
TJ

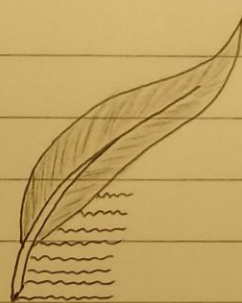
TAM, KJER SE RODI PESEM

V srcu tam pod kožnato lupino,
kjer meni vsako okno je odprto,
ujamem misel, v sanjski svet zadržto
na mah sestavim jo v pesem fino.

Pero poljubi belo površino,
in v list vtisne neizbrisno črto,
z besedo misel v srce zaprto,
spusti v brezmejno umetnastno globino.

Ko enkrat se premaknila bo z mesta
in prvi dolg korak bo naredila,
v širni svet vodila jo bo cesta.

Tam svojo si usodo bo krojila,
a vem da meni bo ostala zvesta,
saj v mojem srcu se je poročila.

Tam, kjer se rodi pesem

Kaj je to? Verzi, rime, anafore, metonimije!
To, da napišem dobro pesem, je zame pravo trpljenje.
Branje, branje le-teh pa hrepenenje.
Vsak, ki je stopil v ta čudežen svet, razume moje mišljenje.

Je glas duše, ki pronica na površje,
kot alge po zimskem mirovanju vode.
Vse, kar vidimo, občutimo in zaznavamo,
strnemo v sonet, gazelo, romanco.

So delčki življenja.
Zametki prerojenja.

ZLŽ

PESEM

Na pogled nič kaj posebnega,
le puste črke v vrsticah,
le zaporedje besed,
napisanih nekam tja v nedogled.

A to zaporedje skriva skrivnosti,
mirne potoke in razburkan ocean,
najhujše nočne more in princa iz sanj
ter neodkrite stezice radosti.

Iz pesmi se sliši otroški smeh in jok strtega srca,
sovino skovikanje in prhutanje metulja
ter povabilo v daljne kraje
prav na konec sveta.

Pesmi so skrite misli človekove,
vzete iz globine srca.
Odpirajo vrata v širni svet.
Vse do vesolja brez meja.

LK

TAM, KJER SE RODI PESEM

Ko zjutraj nebo rdeče zažari,
mi dan sporoča, kako nemirna je moja kri.
Moje telo, moja duša po nečem hrepeni,
le česa si tako želi?

Odidem stran, odidem tja,
kjer moja misel se lahko v naravi igra.
Med nebom in zemljo živim,
le ujeti trenutek miru si želim.

Zbežim tja, kjer se pesem rodi,
tja, kjer voda nežno žubori.
Tam, kjer se rodi pesem ni trpljenja,
je le zdrava duša in polno življenje.

V roke polagam svoje srce,
saj tam je kraj, kjer se pesem rodi.
Ko dan v noč se prelevi,
tam, kjer pesem se rodi,
tam moje vse, se umiri.

AP

VIRI SLIK, AVTORJI

- Posnetki na drsnicah so v lasti avtorjev pesmi.
- Drsnica številka 18 – risba je last avtorice VČ.
- Drsnica številka 33 – slika je last avtorice MG.
- Vir vseh ostalih slik: <https://pixabay.com/>
- Avtorji pesmi so dijakinje in dijaki 2. M in 3. M razreda BC Naklo.
- Zbiranje pesmi ter ustvarjanje ppt – Špela Camlek.

oktober–december 2020